

[Lysholm Christensen]

Hvad gives der mulighed for efter dette lovforslag, som ikke allerede er muligt efter den nu gældende lov? Hvad er det af afgørende nyt, vi finder i dette lovforslag?

Folketinget ønskede i 1985 et udvalgsarbejde iværksat med henblik på en mere gennemgribende ændring af læreruddannelsesloven. Det ønske kan ikke siges at være opfyldt med det foreliggende lovforslag; der er ikke noget særlig gennemgribende i det. Så kan man jo sige, at det må have des større chancer for at vinde flertal her i Folketinget og blive hurtigt vedtaget, men nogen gennemgribende ændring er der altså ikke tale om.

Jeg vil knytte nogle kommentarer til nogle af punkterne i lovforslaget. Vi er enige i, at der skal ske en faglig styrkelse specielt af linjefagene. Det er godt, om vi kan få rystet betegnelsen seminarist helt af. Den bruger man naturligvis ikke mere, men det ligger stadig væk lidt i luften, at en lærerstuderende er en halvstuderet røver. Det må vi have gjort helt op med.

Vi noterer os med tilfredshed, at den skarpe opdeling mellem 1. og 2. del er blødt op i det foreliggende lovforslag. Linjefagsuddannelsen kan begynde allerede i 2. år, og andre fag kan flyttes den anden vej, op til 3. årgang. Det er fint af hensyn til planlægningen og økonomien på en række mindre seminarier.

Praktikken er vel altid et svagt punkt i enhver læreruddannelse. Det er altid et problem at få den tilrettelagt på en god måde. Det, der især er problemet, er at få tilrettelagt et længere forløb, som den enkelte lærerstuderende selv har ansvar for. Af ressourcemæssige og mange andre grunde bliver denne praktik nemt meget opstykket. Man får ansvaret for enkelttimer, og det bliver en kunstig situation, hvor børnene opfører sig på en lidt særlig måde, fordi der er fremmede til stede og måske også praktiklæreren. Hvordan får vi tilrettelagt det, så det er et længere forløb, den studerende får ansvaret for? Det mener jeg er et hovedproblem. Men det er muligt, at den fleksibilitet, der her er lagt op til, kan løse problemet. Lad os se på det. For at komme ud på græs, som vi andre var det, er der jo ikke længere mulighed for.

At enhedsskolelærerbegrebet bevares, synes vi er fint. Vi har heller ingen kommentarer til de nye naturfag. De nye bestemmelser om bestyrelser med omfattende kompetence er også i orden.

Vi får nok alle sammen i øjeblikket henvendelser – og hvis ikke vi har fået dem, så får vi dem – fra de forskellige faglige foreninger, som vil påstå, at netop deres fag er blevet for dårligt tilgodeset, og at der vil ske alverdens ulykker, hvis vi ikke laver om på balancen. Nu tror jeg, det gælder om for Folketinget at bevare overblikket; lad os stille og roligt se på, hvordan fagplanen og fagudbudet skal være. Det er ikke så enkelt at få det til at gå op, men mon ikke det kan lykkes, hvis vi prøver at bevare overblikket?

Jeg skal ikke spå om lovens levetid, men jeg tror egentlig ikke, den vil få så voldsom lang en levetid. Det vil ikke vare længe, før der vil vise sig et krav om og et behov for mere international kontakt, en mulighed for at rejse til udlandet og få en del af sin uddannelse dér, få meritoverførsel. I nogle tilfælde kan det måske også lade sig gøre at få nogle den anden vej, men der er selvfølgelig et lidt større sprogproblem, når udlændinge rejser til Danmark, end når danskere rejser til udlandet. Jeg tror, der i dette forslag mangler en international dimension, hvor vi kan lære af mennesker i udlandet, og vi har vel også noget godt at byde på, som andre kunne lære af os. Men det er måske ikke for sent at få det med i lovforslaget. Måske er det lidt for omfattende at begynde at strikke ind nu.

Der er en række forhold, der skal klares op under udvalgsarbejdet. Vi går til opgaven med en positiv holdning til forslaget.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak for en række gode indlæg. Hvis man stiller disse indlæg op ved siden af hinanden, vil man for det første kunne konkludere, at Folketingets partier både har stor interesse for og stor indsigt i den danske læreruddannelse og stor omsorg for den. Man må også konkludere, at der er flertal for, at vi nu foretager en vis justering af den lovmæssige ramme, vi har om læreruddannelsen.

Der kan være forskellig vurdering af, om det nu er en stor milepæl, eller om der snart kommer en større ændring. I modsætning til hr. Lysholm Christensen tror jeg, at denne ramme lov kan holde i en snes år eller længere, for alle de fremtidsønsker, hr. Lysholm Christensen nævnte, kan meget nemt rummes inden for denne lov.